

offentlige Arbejder bliver øverste administrative Myndighed for saadanne Veje og Gader under Købstadkommunernes Administration. De om Biveje i Købstæderne gældende Lovbestemmelser foreslaas ophævet, idet der med Hensyn til disse Veje bør forholdes overensstemmende med de for de øvrige købstadkommunale Gader og Veje foreslaaede Bestemmelser.

Da København og Frederiksberg som Følge af Beliggenheden ikke kan siges at have egentlig gennemgaaende Trafik, har man for disse Byers Vedkommende ment at burde indskrænke sig til kun at foreslaa de vigtigere Indfaldsveje optaget som Hovedlandevejsgader og Landevejsgader. Forholdet bliver i øvrigt ganske tilsvarende som ved de Købstæder, hvortil der kun fører en enkelt Hovedlandevej.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Vejvæsenet skal organiseres og finansieres, henvises til Bemærkningerne til Lovforslaget om Oprettelse af et Vejdepartement og et Vejnævn m. v. og til Lovforslaget om Ændring af Motorafgiftsloven m. v.

Da der for Tiden gælder meget uensartede Regler for Ekspropriation og Taksation af Arealer til Vejanlæg, har man foreslaaet en Nyordning af disse Forhold, hvorom i øvrigt henvises til Bemærkningerne til §§ 22—23.

Da det maa anses for uheldigt, at Foranstaltninger til Sikring af Færdslen ved Krydsninger mellem Veje og Jernbaner, herunder Anlæg af Viadukter, administreres af andre Myndigheder end dem, der administrerer Vejene, hvoraf nævnte Viadukter udgør en integrerende Del, har man foreslaaet den herom gældende Lov Nr. 28 af 1. Februar 1930 ophævet og dennes Bestemmelser indarbejdet i Vejloven og Motorafgiftsloven, saaledes at man ogsaa paa dette Omraade opnaar en Centralisering af Vejadministrationen.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal i øvrigt bemærkes:

Til § 1.

Under Hensyn til, at der findes Veje og Gader, som er aabne for offentlig Færdsel, samt til, at Lovgivningen andetsteds, f. Eks. i Færdselsloven, som et særligt Begreb omtaler Veje og Gader, der er aabne for almindelig Færdsel, uden at disse Kategorier af Veje og Gader er offentlige i Vejlovgivningens Forstand, har man anset det for rettest i denne Paragraf udtrykkeligt at fastslaa, at man ved offentlige Veje og Gader i denne Lov kun forstaar de Veje og

Gader, der er optaget i det i Lovens § 6 omhandlede Vejregister.

Til §§ 3—4.

Medens Loven af 1867 kun kender een Art Veje under Amtsraadenes Bestyrelse, nemlig Landeveje, er det under Hensyn til Nutidens mere forskelligartede Trafikforhold rimeligt at foretage en Klassificering inden for disse Veje, og man foreslaar dem derfor inddelt i Hovedlandeveje, Landeveje af 1. Klasse og Landeveje af 2. Klasse.

Til Hovedlandeveje henføres de Veje, der er Landets Hovedfærdselsaarer. Til disse Veje maa der under Hensyn til, at de tjener Fjerntrafikken, stilles særlige Krav i Henseende til Brede, Kørebanelægning og øvrige Udstyr m. v.

Til Landeveje af 1. Klasse henføres de betydeligere Veje, som uden at være Hovedlandeveje danner Forbindelse mellem Købstæder eller mellem disse og Hovedlandevejssnettet.

Til Landeveje af 2. Klasse henføres de Veje, der opsamler Trafikken fra Biveje og fører den til Købstæder, Hovedlandeveje eller Landeveje af 1. Klasse eller paa anden Maade fortrinsvis tjener den lokale Op-landstrafik.

Biveje er de øvrige offentlige Veje inden for Sognekommunerne. De foreslaas delt i Biveje af 1. og 2. Klasse.

Hovedlandevejene og Landevejene forbliver som hidtil under Amtsraadenes Administration og Bivejene under Sogneraadenes Administration.

Ved Inddelingen af Vejene og Gaderne i Købstæderne har man tilstræbt større Klarhed derved, at Inddelingen af Gaderne foretages efter samme Linie som Inddelingen af Vejene paa landkommunal Grund, det vil sige til Hovedlandeveje svarer i Byerne Hovedlandevejsgader, til Landeveje Landevejsgader og til Biveje Bygader.

I §§ 15 og 16 er der tillagt Ministeren for offentlige Arbejder forskellige Beføjelser for Hovedlandeveje, Hovedlandevejsgader, Landeveje og Landevejsgader, og disse Beføjelser er noget videregaaende for saa vidt angaar Hovedlandeveje og Hovedlandevejsgader end for Landeveje og Landevejsgader, idet de førstnævnte Veje og Gader tjener Fjerntrafikken, hvorfor Ministeren bør have større Mulighed for at sikre disse Vejes og Gaders ensartede Udbygning.

Hovedlandevejsgader er defineret saaledes, at der hertil henregnes de Veje og Gader, der danner Hovedforbindelse gennem en Købstads bebyggede Omraade med eller mellem de til denne førende Hovedlandeveje,